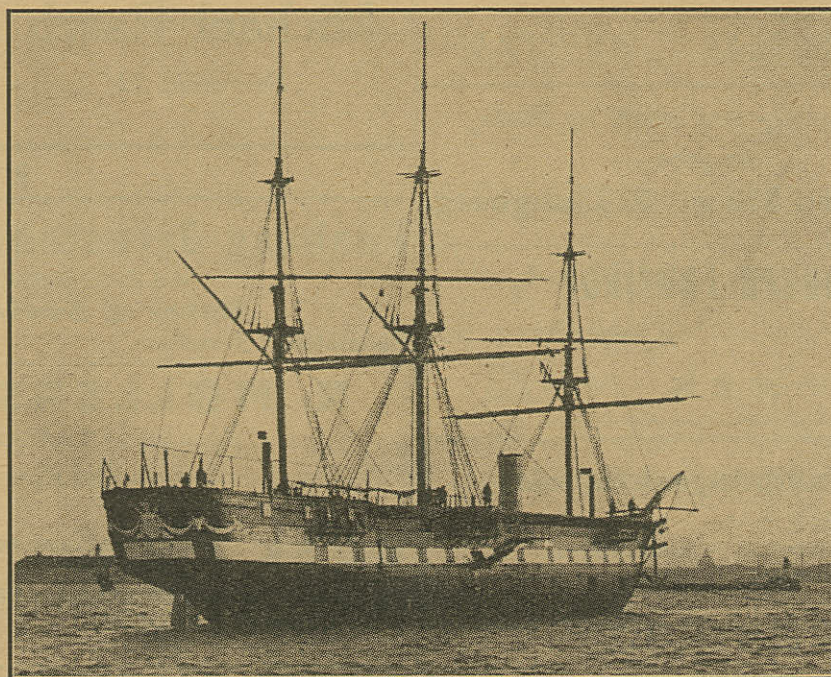

• UNDER DANNEBROG. •

*Fregatten „Jylland“,
hvis Skæbne vil blive afgjort i Løbet af Juli Maaned.*

Studentereforeningens Selskabslokaler

anbefaler sig til større og mindre Selskaber.
Spisning indtil 500 Kuverts. — Moderate Priser.
SV. A. JØRGENSEN (ny Indehaver). Telf. Central 10157.

PETERSEN & ALBECK ILTFABRIKKEN

ENGHAVE BRYGGE B. TELEFON: C. 4420
Alt til Autogen Sveising og Skæring.

KRIGSMATERIEL

KANONER TIL SØ
OG LANDFORSVAR,
PANSERPLADER,
PROJEKTILER.

LUFTBEHOLDERE
TIL TORPEDOER M.M.
ALLE SLAGS
SMEDEGODS OG
STAALSTØBEGODS

A.-B. BOFORS. BOFORS.

Bofors

H. Schrunder, Cigarfabrikant.

Gothersgade 17.

Telf. Byen 5407 x.

Privat Nora 4577 u.

Strömsnäs Jernvärks Aktiebolag

Degerfors (Sverige)

Fremstiller alle Sorter Siemens Martin Staal & Jern af fineste Kvalitet.

SPECIALITETER: KEDEL- & SKIBSBYGNINGSMATERIALE TIL KRIGSSKIBE

Repræsentanter:

VESTERBROGADE 9 B — KØBENHAVN B.
TELF. C. 7885. TELEGR-ADR.: STAALLØWENER,

V. LØWENER

„Brodal“

anbefaler sig med Mælk og Fløde
en gros.
Telf. Øbro 355 x. - R. Ljungberg.

Jacob Holm & Sønners Fabriker A/S

Reberbanegade 3. Kjøbenhavn S.

Telegr.: Holmssønner. **Tougværk** Telefon 1611 9117

Brukskoncernens Førsäljningsaktiebolag,

Fagersta 2.

Fagerstaverken — Dannemoraverken — Klosterverken
— Horndalsverken.

Rene Kulstofstaal med C. op til 1,40 %, specielt egnede til Haand-
vaabenfabrikation etc. Emner til Geværpiber.

Repræsentanter og Lager for Danmark:

M. J. Grønbech & Sønner.

Amaliegade 9 — København K.

Brødrene Henze,

Bragesgade 8. L.
Telefon 30 02 - 30 45

Nagler — Bolte — Møtriker m. m. Leverandør til Orlogsværftet.

Brug dansk Accumulatorsyre

Leveres i alle Styrkegrader fra:

A/s Dansk Svovlsyre & Superfosfat-Fabrik

Vaaben - Sport og Fiskeriartikler.

C. O. Tesch,

Kronprinsensgade 11

Telefon Byen 3586

T. & A. Sallys Eftf.

Fedevarer og Fjerkræ en gros. — Kun 1. Kl. Varer føres

Telefon Central 566 & Byen 8566.

SEE FABRIKS AKTIEBOLAG

SKANDINAVIEN (SVERIGE)

PRIMA KOLDTRUKNE SØMLØSE RØR AF JERN OG STAAL
TIL DAMPKEDLER FOR KRIGSSKIBE, TIL BYGNING AF FLYVEMASKINER OG TIL
FLYVEMASKINAKSLER MED ca. 110 kg. pr. mm² BRUDSTYRKE

REPRÆSENTANTER:

V. LØWENER

TELEFON C. 7885.

TELEGRAM-ADRESSE: STAALLØWENER.

VESTERBROGADE 9 B. KØBENHAVN B.

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.

Generalagentur:

Nytorv 5, Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefon-
kel och dynamoborstar, lämpliga
för alla i marknaden förekom-
mande apparater och maskiner.
Begär offert.

Bogbinder

Michael Rasch

Nørrevold 12

Carl F. Petersen

Gasværksvej 9

København U.

Telf. C. 1138.

VÆRKTØJ - MØBEL- & BYG-
NINGS-BESLAG EN GROS

Otto Suenson & Co.

Dr. Tværgade 7, Telefon Centr. 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og
Officersforeningen.

Oscar Johansen.

Garmester & Forgylder.

Overgaden N. Vandet 25. - Tlf. Amager 6937 x.

Alt Bygningsarbejde udføres.

Leverandør til Orlogsværftet.

F y n

Faaborg Jernstøberi & Maskinfabrik

ved C. C. JENSEN anbefaler sig med

Støbe- og Smedegods til Fartøjer.

Specialitet: Jernknæ.

Forlang illustreret Katalog.

R. MOLLERS Skibsværft.

Telefon 246 — FAABORG — Telefon privat 415.

Patent Ophalingsbeding, 450 Tons.

H U S K CIGARFORRETNINGEN

Nørrebro 79

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter, Tobak, Vin

ERIK KNUDSEN

Telefon 21—Odense 68.

C. P. Lauritsen.

Import og Lager af alle Sorter

Kul & Cokes.

SVENDBORG — Telef. 172.

Efter Kontortid 29.

Leverandør til Marinen.

Gotfred Petersen,

Strandvej — Nyborg — Tlf. 134

Skibsproviantering.

Kolonial- og Delikatesse.

Leverandør til Marinen.

L. P. Jørgensen,

Assens billigste

Kolonial- & Skibshandel.

Kun 1ste Kl.s Varer leveres.

Strandgade. Lev. til Marinen. Tlf. 104.

Vestfyens Kulimport,

— ASSENS —

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

H. Chr. Jensen,

Strandvejens Kolonialhandel.

Nyborg — Telefon 300.

Leverandør til Marinen.

Assens
Skibsværft & Maskinværksted
O. C. Olesen. Tlf. 311.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL.

15. AARGANG 1928.	BLADETS OG HOVEDFORENINGENS KONTOR Bredgade 25 C., KØBENHAVN K. Telefon Palæ 2886.	ANNONCE-EXPEDITION: Frederiksberggade 1 A., København K. Telefoner: Cent. 13022 og 13023.	HÆFTE VI JUNI
----------------------	--	---	------------------

ERINDRINGER.

I FREGATTEN „JYLLANDS“ RIGNING.

Digteren *L. C. Nielsen* har i sin sidst udsendte Bog, „Det langsomme Træ“, blandt andre Livserindringer meddelt nogle af sine Oplevelser som frivillig Lærling i Marinen.

„I Fregatten Jyllands Rigning“ er Titlen paa disse følsomt og stærkt opfattede, trofast bevarede og smukt og sikkert meddelte Erindringer fra Orlogstiden i Dreng-aarene, og det er „Under Dannebrog“ en Glæde med Tilladelse fra *Steen Hasselbalchs* Forlag at kunne bringe denne Skildring, som sikkert vil vække beslægtede Minder hos talrige af Bladets Læsere.

Som den ligger i Flaadens Leje i disse Dage Fregatten „Jylland“ med Korvetten „Dagmar“s Rigning, er den en statelig Kuriositet, en forhistorisk Genstand, for kolossal for Museernes Montrer, snart et Museum selv. Og dog er det ikke længere, siden den levende var til, end at mange, som endnu er i deres bedste Alder, har haft kortere eller længere Tids Tilværelse knyttet til dens. Saa hurtigt gaar det. For de yngste, der kun har oplevet Panzer- og Torpedo-Tiden, er den fremmed som et udgravet Fabeldyr.

Den er værd at vandre ud og se paa; med lidt Fantasi kan man forestille sig, hvor imponerende den tog sig ud, naar den skred frem under bovnende Sejl fra Dæk til Top. Skade, at Rigningen ikke er den originale; selv et ukyndigt Øje opdager snart Uoverensstemmelsen mellem det store, digre Skrog og den altfor lave og smækre Rejsning.

Hvor er Fregattens brede Majestæt eller Korvettens festlige, opadstræbende Slankhed? Korvetten „Dagmar“ var jo ikke større, end som den kunde være Storbaad for Fregatten. Men hvilken Finhed i dens Linier, hvilken rask Ynde og Uforfærdethed i Tegningen af dens Takkelage! Den laa paa Vandet med en Fugls Lethed og dog med den tunge Styrke, der kan kløve Søer, paa én Gang svævende og vægtigt vejende.

De var Kunstnere, disse gamle Konstruktører, der digtede det ene stolte Syn efter det andet, disse Skibsarkitekter, som byggede i mere forgængeligt Materiale end de, der bygger i Sten, men ikke med mindre Skønhedssans. Deres Navne er glemte, deres Arbejder fortrængte, udslettede, ingen har skrevet deres Historie; men ogsaa deres Øjne søgte Skønheden og deres Hænder skabte den. De fortjente et Kapitel

i Kunstens Historie. Eckersberg har paabegyndt det i nogle af sine Billeder og Tegninger; jeg opfordrer herved en eller anden til at fuldende det.

Korvetten „Dagmar“ var et levende Kunstværk. Naar jeg nu ser dens Rigning igen, har jeg hele Skibet for mig, saa haandgribeligt, saa nærværende, som om det blot var nogle Uger, siden jeg forlod det. „Den skønne danske Fregat“, som den blev kaldet i Byerne langs Middelhavet, mit Hjem i mere end et halvt Aar, min snævre Verden, der aabnede Verden udenom for min Bevidsthed!

Vi var seksten Dreng om Bord, Lærlinge, seksten Stykker Ungdom i den mest modtagelige Alder. Da vi første Gang stod paa Korvettens smalle Dæk under denne dristigt stigende Rigning, gik der os en kildrende Gysen over Mellemgulvet. Vi maatte lægge Nakken godt tilbage for at se op til Masteknappen, og deroppe, kun som en Streg at se, tegnede Bovenbramræerne sig mod en blaa Oktoberhimmel saa fjernt og luftigt, at det syntes utænkeligt for menneskelig Magt at naa derop. Men vi vidste jo, det skulde præsteres, og at det var os, som skulde gøre det. Maaske blandede der sig allerede da i vor tavse Beklemthed en begyndende Stolthed over, at Højheden tilkom os!

Saa kom de uforglemmelige Timer. De fleste kender Befrielsen ved at komme højt op, i et Taarn, paa et Bjerg; eller den gabende Sejrsfølelse, naar man som Dreng efter store Anstrengelser omsider naaede op i Toppen af et højt Træ. Men hvilken svimlende Følelse af Højde, da vi første Gang entrede ud paa vore Ræer, hvilken mystisk Blanding af Frygt og Mod, af Træthed og Attraa og af Selvtillid ved Opfyldelsen af en længe næret Længsel!

Det var ude i Atlanterhavet, en stor blaa Dag. Der var ikke megen Luft; Havet laa og buldrede i brede, blanke Buge, der hævede sig og sank sammen i dybe Aandedrag, som et Dyr, der fordøjer. Vi havde haft svære Storme i Kanalen; nu laa den vældige Drøvtygger i hele sin Udstrækning og gylpede med, hvad den havde fortæret.

Vi var fire Lærlinge til hver af de tre Bovenræer, de længste skulde ligge i Bugen, altsaa nærmest Masten, de mindste hørte til paa Nokken. Mellem de sidste var jeg, og mit Sejl var Forebovenbramsejl. Paa hver Top entrede to fra Styrbords Side og to om Bagbord, mødtes i Mersæt, entrede videre i Stængevantet og mødtes atter paa Stængesalingen, før vi en for en krøb op ad Jakobslejderen til Raaen.

Vejret forgik mig, da jeg traadte ud i det side Trædet og arbejdede mig ud mod Nokken, det var som at træde ud i det tomme Rum. Hænderne bed sig fast, og Fødderne flyttede sig forsigtigt, til jeg endelig kom paa Plads med Albuerne og Brystet spændt mod Raaen.

Dybt under os strakte Dækkets lange Planker sig med Fugernes sorte, parallelle Linjer, der syntes at glide frem og tilbage i en underlig langstrakt roterende Bevægelse. Alting blev smaat deroppe fra, kun Havet voksede. Det fladede sig ud, hovnede og jævnedes sig og forskød sig i det uendelige under Grænse-løshedens Horisont. Raaen vandrede i Rummet, og Mastetoppen tegnede en blød, usynlig Kurve mod den fine Himmel. Med Benene stemt agter efter og Mavnen hvilende paa Raaen laa vi der og baksede med Sejlet, mens vore glubende friske Sanser var som ophidsede i en karsk Beruselse. Fra den Dag var vi hjemme i Rigningen, hvor vi siden skulde tilbringe mange Timer.

Jeg husker dem. En Middagsstund et Par Uger senere sejlede vi ind mod Gibraltar-Strædet. En frisk Kuling af Vest fyldte Sejlene, der stod næsten rum-skøds. Hav og Himmel blaanede mod hinanden, og Rummet mellem dem var disetgyldent af Sol. Sammen med to, tre Kammerater entrede jeg op paa Foremerseraa, hvor vi satte os med Benene hvilende paa det hvælvede Sejl som paa en Pude. Søen fnyste for Boven, Tovværk og Taljer gav sig for det stærke Pres med disse fortrolige Lyde, som enhver, der har sejlet, kender. Forude paa Dækket laa Mandskabet og sov i Solen, eller det hang over Lønningen og saa mod Land.

Til højre Afrikas mørke, golde Kyst, til venstre Gibraltar-Klippens grønne Kegle. Jeg tror ikke, vi talte; Oplevelsens Højtidelighed betog os. Gennem en af Verdens store Porte blev vi baaret ind til Egne, som jeg for mit Vedkommende aldrig havde drømt at faa at se. Vi sad deroppe som paa en hvid Sky og fløj vort Liv i Møde.

En anden Gang og af en anden Karakter. Det var i Messinastrædet, krap, haardt kruset Sø, stiv Blæst. For en eller anden Forseelse var jeg blevet dømt til seks Stængesalingsture, hvilket vil sige, at jeg seks Gange i Træk skulde entre op i Storestængesaling,

i min Fritid. Vi stod netop Strædet ind, da jeg begyndte Afsoningen. Paa den Styrbords Kobrygge havde mine Kammerater samlet sig for at betragte Byen derinde, og det sved i mig, da jeg saa dem staa dér, ved Tanken om, at jeg nu gik Glip af Lejligheden til om blot flygtigt at faa et Glimt af Messina at se.

De første Par Ture bogstavelig talt løb jeg for at naa til Ende med Straffen, før vi var sejlet helt forbi, men den voldsomme Anspændelse udtømte mine Kræfter før Tiden. Fødderne blev tunge og var næsten ikke til at løfte fra Vævlingerne, Hænderne blev hede og rystede af Forbitrelse og Udmattelse. Da jeg paa en af de sidste Omgange naaede Stængesalingen, maatte jeg blive staaende for at puste ud. Da saa jeg ind mod Land. Ret ind for mig laa Messina, den lange, hvide Bygningsrække spændt i en Halvbue om Reden. Bagved steg Landet med grønne Haver omkring hvide Villaer. Og forude mod Syd løftede Ætna sit sneblaa Hoved mægtigt op over et Lag af mørke Skyer. Om Bagbord rejste Calabriens sorte Bjerge sig, en Byge stod truende over dem og gød et koldt Mørke ned over Kysten, der fik et ondt og utilgængeligt Udseende.

En Kastevind strøg min Hue af mig og førte den ud i Søen, hvor Strømmen syntes at føre den ind mod Land, og barhovedet maatte jeg entre Straffen færdig. Men bagefter gik det op for mig, at det var mig, der havde haft Lykken med mig, og ikke mine Kammerater, at jeg fra min Højde havde faaet at se, hvad der var skjult for deres Øjne!

Saaledes kunde jeg blive ved at fortælle fra „Dagmar“s Rig. Hvem af os, som var med, husker ikke hin første Nytaarsdag i det ægæiske Hav? Vi kom fra Smyrna og skulde tilbage til Athen. Vejret stod med Byger af Regn og Sne, det var hundekoldt og Helligdag. Midt paa Formiddagen maatte vi til Vejrs for at sætte vore Bovenbramsejl; vi entrede i Stortrøje og Støvler og var dygtig medtagne, da vi kom ned. Men næppe et Kvarter efter lød Kommandoen paany, og vi maatte igen til Tops for at bjærge Sejlene. Saaledes gik det Dagen igennem. Chefen vandrede smaabrummende paa Styrbords Skanse med et barsk, frygtindgydende Udtryk. Der var noget hos os, som havde vakt hans Vrede, nu skulde vi stilles paa en Prøve, — og vi bestod den. Da han savde sagt os nogle rosende Ord, styrtede vi os ned paa Banjerne, trætte, men i Følelsen af en velanvendt Dag.

Eller hin Nat i Piræus, da den store Spillebule og Vinrestaurant brændte. Hele Mandskabet faldt i Fartøjerne og roede til Brandstedet, og kun faa foruden os Drengene var om Bord. Skønt vi laa langt fra Stedet, var dog hele Rigningen illumineret af Skæret, og et Hagelvejr af Funker føg henover os. Saa maatte vi op paa Ræerne og øse Vand over Sejlene. Set fra Dækket saa de mørke Skikkelser i Rigningen besyn-derlige ud mod den røde, ildregnende Nat.

Eller Fastelavnen ude i den store Syrte. Det var vindstille og saa varmt, at Tjæren drev ad Tovværket. I Syd saas Afrikas blege Kyst som en hvidgul

Taaagebanke langs Horisonten. Havet bevægede sig næppe synligt, fra dets blanke Spejl, som intet brød, kastedes Solstraalerne blændende tilbage. Alle Sejl og alle Læsejl var sat, men de brede, hvide Sejlflader slog dovne mod Stængerne; vi gjorde ikke saa megen Fart, at Vandet blot krusedes agter omkring Roret.

Timer tilbragte vi i Rigningen, stirrende mod den fjerne Kyst, som vor Drengfantasi befolkede, eller spejdende ud over det uhyre Hav, om intet levende skulde røre sig. Og om Mandagen var det, at den ildelidte Hovmester, der var bekendt for sin Gerrighed og var den eneste Civile ombord, af nogle helbefarne blev lokket op i Storevantet og surret forsvarlig fast, indtil han efter et Par Timers Raseri gik i sig selv og tilbød et klækkeligt Antal Varer af forskellig Art — Øl og Tobak og lignende — som Løsepenge.

I Knappen paa Stortoppen skar vi vore Navne. Med Benene spændte om Stangen og den ene Haand bidt sammen om en Bardun hagede vi os fast deroppe, mens vi brugte Kniven. Eller vi kappedes om at naa komme til fra Stængesalingen, derfor gjaldt det om at være den første der.

Det var ogsaa fra Stortoppen, at en af Lærlingene en Dag var ved at styrte ned. Vi havde Sejlmanøvrer sammen med Mandskabet, Sejlene sattes og bjærgedes og sattes igen. Vi skulde til at entre ned fra Ræerne, paa Dækket drøede Tramp af mange Mand, som halede i Drejereb og Fald, Ræer løftedes lang-

somt og Sejl spilede sig ud. Da skar et Brøl til Dæks, og i samme Nu saa vi ham famle ud i Luften og falde forover. Et Givtov havde viklet sig om hans ene Fod og trukket den fra ham, da der haledes; nu holdt det ham fast. Han hang med Hovedet nedad og gav ikke en Lyd fra sig. Nogle Øjeblikkes forfærdelig Stilhed. Topsgasterne fra Storemers sprang som Katte ap ad Vantet, fra Dækket stirrede to Hundrede Par rædselsslagne Øjne op mod ham. Det varede kun Sekunder, før de to Topsgaster havde Tag i ham, men de var dybe som Brønde, hvor Livets og Dødens Kilder mødes.

Naar jeg nu betænker disse Ting, ser jeg, at det er mange Aar siden. Flere af Kammeraterne fra den Gang er døde, sidst den unge Kaptajn Frost, som førte en stor Fragtdamper paa Amerikakysten og nylig døde i Port Limon i Mellemamerika, samtidig med at han debuterede herhjemme som Forfatter med sin Bog „Sømandshistorier“. Han vandrede i Vanterne som en Maaler, fordi han maatte bugte sin lange, ranglede Skikkelse, og var altid fuld af lattermilde Paafund.

Enkelte af Holdet blev Officerer, andre gik ud i anden Virksomhed. For to blev Togtet i dybere Forstand en Indvielse til deres Fremtid; den ene af dem er Billedhuggeren Rudolph Tegner, den anden den, som skriver disse Linier.

„MARY BOOTH“.

(Fortsat.)

De følgende Dage gik med at skyde Tovværk af Vejen, fastsurre o. s. v. — med andre Ord, at gøre søklar.

En Eftermiddag, da jeg sad i Messen midtskibs og havde drukket min Eftermiddagskaffe, kom den gamle Steward ind. „Naa, Steward, hvordan lever vi?“ spurgte jeg. „I am all righth, Sir,“ var Svaret.

„Kender du mig ikke igen? — vi to har dog været sammen før.“ — Stewarden mimrede med Munden som for at vejre en Tjans — men han erindrede mig ikke.

„Saa skal jeg komme din Hukommelse til Hjælp,“ indskød jeg, „husker du mig ikke fra „Felix Both“, du véd nok den Gang, da Georges skubbede Baadsmanden i Dokken.“

„Ah!“ — nu vaagnede han — jeg kunde ligesom se, at Gifttænderne klaprede i Munden paa ham. „Ah, — nu kender jeg dig, det var Jer to Skandinaver! Jachson er med her, véd du det?“

— „Ja, vel véd jeg det.“ — Og for nu at have den gamle Sladre hank lidt til Bedste, fortsatte jeg: „Jo, det véd jeg udmærket godt, og det er netop ogsaa derfor, at jeg vil tale med dig; Du skal ikke lade dig forstaa med, at jeg er her om Bord, og da allermindst som Baadsmand.“ — Den gamle løftede ligesom advarende den højre Haands Pegefinger: „Næ, næ, faar han at vide, at du er her, saa“

„Netop,“ sagde jeg, „derfor ønsker jeg ogsaa at tale med dig, fordi jeg véd, at dig kan jeg ikke und-

gaa i Længden, du med dit skarpe Blik vilde snart opdage mig; og gør mig nu den Tjeneste ikke at aabenbare noget, — jeg véd, at jeg har med et rigtigt Stykke Mandfolk at gøre, en Mand, der ikke løber med Sladder.“

Den gamle slog sig for Brystet, holdt en lille Lovtale over sig selv og alle de Dyder, han forment selv at være i Besiddelse af, hvorefter han galopperede langs Dækket.

Jeg vidste, at han ved allerførste Lejlighed vilde sladre til Jachson, og maaske endda opsøge ham i Kahytten, — det vilde være en Umulighed for ham at gemme en saa sensationel Nyhed til Dagen imorgen.

Blandt Besætningen var en ung norsk Matros. Om det var en af hans første Rejser med engelske eller amerikanske Skibe, véd jeg ikke, men han talte i hvert Fald Sproget daarligt. Ikke desmindre var han en højtravende Herre, og jeg havde allerede den første Dag, vi var under Sejl, et „Skærsammen“ med ham.

Han fandt nemlig for godt at gaa sin Vej, naar et eller andet Stykke Arbejde skulde udføres, og det hvad enten det gjaldt Arbejde paa Dækket eller tilvejs.

Meget modvillig rippede han til paa Trosserne, der blev skudt i Kabelrummet, og da jeg varskoede ham om at gøre et Stagesejl los, svarede han: „Lad Drengene om det.“

Om Aftenen, da der skulde slaas læns ved Pumperne, stillede han sig ogsaa an, som vedkom det hele ikke ham. Et nyt Paabud og samme næsvise Svar.

Det blev mig omsider for meget, og jeg gav Knægten en Paamindelse i Form af en Lussing, og det hjalp, men han brugte stadig Mund.

De første 3 Etmaal af Sejladsen forløb uden noget nævneværdigt. Vinden stod vestlig, og vi styrede øst over for fulde Sejl; der loggedes 7—8 Mil i Vagten.

En Eftermiddag kom en Regnbyge, og Vagtholdet blev sat i Arbejde „under Dækket“. Nogle placerede jeg under Bakken, hvor de lagde Platting, og andre, deriblandt Nordmanden og „den lange“, skulde rydde op i Kabelrummet, smøre Lossehjul, efterse Sjekler o. s. v. At „den lange“ gik som Narrebuks for hele Besætningen, var jeg nok klar over, og jeg var ogsaa selv med til — naar Lejlighed gaves — at drive Spøg med ham, men Nordmanden nøjedes ikke med Spøgen alene, for da jeg kom ned i Kabelrummet stod „den lange“ dér med et gennembanket Ansigt og et Par blodunderløbne Øjne, der straaledede i alle Regnbuens Farver.

„Hvordan har du faaet det?“ spurgte jeg. — „The Norweger,“ var Svaret. „Er det dig?“ spurgte jeg Nordmanden. „Ja, ved er det mig,“ svarede han — jeg vil Fanen sjæreme ikke høre paa hans Praleri og Bankhistorier, og derfor stoppede jeg Kæften paa ham.“

„Det passer ikke,“ svarede „den lange“, han vilde ligge paa Dørken og ryge Tobak, medens vi andre skulde arbejde for ham, og da jeg ikke vilde det, slog han mig,“ — og „den lange“ stak i at tudskraale. Der var to Negre med i Holdet, og de nikkede som for at tilkendegive, at „den lange“ havde lidt Uret.

„Saa skal da Pokker ogsaa tage dig, din norske Drabant!“ og jeg gav ham paa Stedet en korporlig Revselse og samtidig Løftet om, at han i næste Tilfælde skulde faa en Omgang, der skulde sige Sparto til den første. Han var imidlertid lige næsvis og truede mig med Abraham.

„Op med dig,“ tordnede jeg, ærgerlig over Knægtens Næsvigheder. Jeg fandt et Stykke Flæskesvær, hængte det om Halsen paa ham og gav ham Ordre til at gaa paa Stortoppen for at se efter Skamfiling.

En Timestid efter mødte jeg „den lange“ ved Forkanten af Ruffet. „Tak fordi De er god ved mig, Baadsmand, jeg skal aldrig glemme Dem, og kommer jeg til New York igen, hvad jeg vel nok gør, og vi to træffes, skal jeg belønne Dem.“

„Du!“ — indskød jeg. „Ja!“

Det vil være for vidtløftig at gennemgaa „den langes“ Repertoire fra Barndommens Dage, dertil kræves en anden Pen og bedre Plads, men jeg skal, efter hvad han under Graad og Tænders Gnidsel fortalte mig, og saavidt Hukommelsen strækker til, meddele følgende.

Han var af god Familie. Faderen var Bankmand, og Vinteren tilbragtes gerne paa Floridas Kyster.

Men Sønnen, „den lange“, var en skidt Fyr, og allerede i sine tidligste Dage gjorde han Knuder, løb bort fra sine Studier og havnede sammen med alskens Pak i Kipperne. Faderen fik sendt ham med et Skoleskib som Elev, og der syntes en Tid at være Bedring i hans Opførsel. Men det blev snart galt igen, og saaledes havde Faderen døjet med ham, indtil han nu, 36 Aar gammel, stod som Matros ombord i et Sejlskib paa Vej til Australien.

„Det sidste Opgør med min Fader fandt Sted for akkurat en Uge siden,“ hulkede „den lange“. Jeg havde i Mellemtiden lært en Pige at kende, hende der kom løbende ned til Dokken, den Dag vi sejlede. — og jeg har den dejligste lille Søn med hende — uh!“ — „den lange“ tudede.

„Tag den nu bare med Ro,“ indskød jeg, — „det gaar nok altsammen.“

„Jo, — men saa kom jeg kanonfuld hjem, Politiet blev hentet, og jeg blev puttet i Brummen. Dagen efter fandt et Opgør Sted mellem min Kæreste og mig — ikke saa underligt, at hun var ked af mig, og jeg drak mig igen fuld, nærmest for at faa Mod til at lave en sidste Skandalescene i mit Hjem, men da jeg hørte, at Politiet skulde hentes, løb jeg ned til Havnekipperne — bort fra det hele, bort fra alle dem, der kun vilde mig ondt, og saa lod jeg mig shanhaje her om Bord. — Ja, — og nu er jeg her. Tror du, Baadsmand, jeg slipper levende fra dette her? Du maa hjælpe mig mod den Nordmand. Naar vi kommer til Sidney, vil jeg skrive hjem og bede om Forladelse; uh! — jeg skal aldrig drikke mig fuld mere.“

Jeg trøstede ham saa godt, jeg kunde og lovede i hvert Tilfælde at hjælpe ham efter bedste Eyne.

Lidt efter blev Abraham løst fra Roret. Han og Nordmanden gik ind i Tømmergattet. Jeg opholdt mig paa dette Tidspunkt i Sejlmagergattet, der var om Bagbord, et Rum, kun adskilt fra Tømmergattet ved et Skodt.

Nordmanden lagde for ved paa norsk at fortælle Abraham, at jeg havde dunket ham, men min Forbavselse steg til det alleryderste, da jeg hørte Abraham svare paa dansk, vel at mærke med noget fremmed Tonefald. Efterhaanden som Samtalen gled mellem de to, og efterhaanden som Nordmanden løj mig en hel Del paa, fik han Abraham vundet paa sit Parti, og han lovede Nordmanden ved først givne Lejlighed at tage mig under Behandling.

Jeg gik rundt Lukafet og ind i Tømmergattet, hvor jeg traf de to, og jeg tænkte: „Nu skal du berede dem en Overraskelse.“

„Naa, Abraham, hvordan gaar det saa?“ henvendte jeg mig til ham paa dansk.

Abraham gjorde store Øjne. „Hvadbehager, — er du dansk?“

„Ja, — og du — jeg syntes ellers forleden, da jeg spurgte dig, at du svarede, at du var Franskmand.“

„Det er jeg ogsaa, endda en af Østens Franskmand, jeg er nemlig Bornholmer, og du er vel nok saa meget inde i din Fædrelandshistorie, at du véd,

at vi gerne kaldes for Franskmænd, i hvert Tilfælde i Sømandssproget. Forresten hedder jeg slet ikke Abraham, mit Fornavn er ærlig og redelig Hans, og jeg er fra Rønne, men kald I mig kun Abraham og forresten Lincoln med, hvis det passer Jer. — — Ham, den skrutryggede Fyr, der staar derhenne ved Storrigningen, han er ogsaa dansk, og saa er der et Fjols til, en Konditorsvend fra Slagelse.“ — — —

„Naa, saa du er ogsaa dansk,“ fortsatte han, „hvor er du fra?“ „Jeg er Jyde.“ „All righth.“

Den følgende Dags Middag blev jeg varskoet om at komme paa Halvdækket og overtage Vagten i Midt-dagsstunden.

Vi løb den Gang med Styrbords Halse og et Par Streger inde i Sejlene. Med et slog hun Raasejlene bak. „Lad falde“ — Lad springe Styrbords-Braser,“ „hal ind om Bagbord, slæk Bolinen.“ Manøvren blev udført omgaaende, og jeg tog selv Del i Arbejdet.

„Hal lidt igennem i Luv Over-Mersebraser,“ raabte jeg til Dækket, og Folkene løb villig til, kun Nordmanden var noget treven i Vendingen. „Hørte du ikke, hvad jeg sagde, du dér,“ raabte jeg til ham, men i Stedet for at efterkomme mine Ordre, sendte han „den lange“ et Spark og viste ham, at dér kunde han gaa og hale.

Ærgerlig røg jeg ned fra Halvdækket, og jeg indrømmer, at jeg denne Gang ikke lagde Fingrene imellem.

„Abraham — Abraham“ — skreg Nordmanden, og Abraham kom ogsaa, men ikke for at tage Parti for Nordmanden, — nej, — han tog ham derimod i Nakken, idet han sagde: „Kom nu her — saa skal Fa'r besørge Resten, — du er som alle dine andre Landsmænd en storsnudet Fyr, og det skal jeg nu nok faa pillet ud af dig.“

Efter at Ræerne var skærpet an og Skuden lagt bi de Vind, kom Kaptajnen sammen med Styrmandene paa Dækket. Jeg fik senere at vide, at Kaptajnen gennem et Køje havde set, hvorledes jeg i Øjeblikket, da der brasedes an, havde manøvreret med Mandskabet, og det var han særlig godt tilfreds med, men han blev dobbelt tilfreds, da han var Vidne til, at jeg sprang ned fra Halvdækket og gav Nordmanden et Par Lussinger. Han ligefrem gned sig i Hænderne, fortalte Jachson mig senere.

„Naa, Baadsmand, det var noget skidt noget, du fik lavet her, ikke sandt, men trods det, skal du alligevel have en Cigar, du bestemmer jo nemlig ikke, fra hvad Kant Vinden skal blæse, værsgo“.

Det friskede mere og mere, men Vinden rummede alligevel saa meget, at vi kunde lægge Kurs an.

Smaasejlene bjærgedes, Skøjsel og Røjlerne, For-Bramsejl og nogle Stagsejl gjordes fast.

„Naa Baadsmand,“ siger Jachson, „nu skal du se Sejlads, om ellers du nogensinde har været med til Sejlads før.“

Jeg havde tidligere været med til haard Sejlads, ogsaa hjemme fra, men Sejladsen med „Mary Both“ gav ikke noget efter.

Den gamle kom selv paa Halvdækket, og Kvajlerne til Store Bramsejlsfald blev lagt klar paa Dækket, — klar til i en Hurtighed at „fire af“, hvis Bygen skulde blive for haard, og ligeledes til nogle af Stagsejlene.

Det friskede mere og mere, og Ordrene lød om at give op Store Bramsejl og gøre det fast, og ligeledes Bram- og Knækstagsejl.

Hen paa Natten blæste det en Orkan, og „Mary Both“ hev i det, medens hun væltede afsted med en 15—16 Knobs Fart.

Hen paa Morgenvagten varskoedes om at kalde Frivagten paa Dækket; der skulde mindskes yderligere Sejl, og rebes.

Der blev sunget ud, og saa kom Rapperne paa Dækket. Ak ja — det var den gamle Historie om igen. Jeg husker, hvad en gammel Matros en Gang sagde: „Godt Tøj gør god Sømand“ — og nu kom vore Folk paa Dækket, enkelte endnu med Landgangstøjet paa fra New York, forfrosne, elendige, lige fra en varm Køje og ud med en Balle Vand over Hovedet. Nogle forsøgte at forstikke sig, men den gik ikke. Styrmandene tordnede og bandte, og lovede, at slaa den til Plukfisk, der ikke var med.

Store Overmerseraa blev firet, der skulde rebes Merssejl: „Hal igennem i Braserne, hal igennem i Gordingerne.“ Abraham var dér som første Mand, og da vi var klar til at entre, siger han: „Lad ham „Longfellow“ blive nede, Baadsmand, han er skidt tilpas, og vi er nok endda.“

„Longfellow“, alias „den lange“ traf jeg ved Kabysen, hvor han klamrede sig fast, medens han hulkede: „uh, Baadsmand!“ — „Kom her, dit lange Bæst,“ sagde jeg, „hvad vilde du ogsaa tilsøs for. — Kom her!“ — Og saa hurtig, det lod sig gøre, fik jeg ham stoppet ind i Sejlkøjen, slog Døren i efter ham, satte Laasen for og entrede tilvejrs sammen med de øvrige.

(Fortsættes)

A. Høfler.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

Husk Byggefonden.

„Mursten“ kan faas ved Foreningsmøderne ved Henvendelse til Medlem af Byggeudvalget, Restauratør *Julius Petersen*.

FRILUFTSTEATRET I KASTELLET

Carl Jørgensen og *Gustav Helios*, som sidste Aar opførte Friluftsforestillinger i Kastelet (Prinsens Bastion) har igen i Aar faaet de militære Myndigheders Tilladelse til at spille Friluftsforestillinger i Kastelet.

Efter Planen vil Forestillingerne være paabegyndt ved nærværende Blads Udsendelse. Der spilles: „*Den gamle Mølle*“, Vaudeville i 3 Akter.

Marineforeningens Medlemmer med Paarørende kan mod Forevisning af Medlemskort ved Billetkontoret købe Billetter til billige Priser, nemlig til:

1. Parket Kr. 1,50 (alm. Pris: 2,40) og
2. Parket Kr. 1,20 (alm. Pris: 1,80).

LEMVIG-AFDELINGEN

afsluttede Søndag den 29. April sin Vintersæson med et offentlig Foredrag paa Industrihotellet af Styrmand *P. Frandsen* fra Ø. K.

Foredraget omhandlede Foredragsholderens Oplevelser under sit 3-aarige Ophold i Fangenskab i Rusland under Kriegen, som blev skildret i et 2 Timers fornøjelige og interessant Foredrag, der fængslede Tilhørerne til det sidste. Der var mødt ca. 100 Tilhørere.

Efter Foredraget blev der pebet til Kaffe, medens Dækket blev ryddet og spulet, hvorefter Mændene fik en Svingom med Damerne.

MARINEFORENINGENS SKYTTELAV, KØBENHAVN

Den 9. Maj højtideligholdt Lavet i Parkrestauranten vor Mindedag for Helgolandslaget, og smukkere og mere stilfuld Fest har det vist sjældent gennemført. Arrangementet var straalende: Godt Vejr, vaskeægte „Mænd“ som Honnør ved Fortovskanten, røde Løbere helt herud, flankeret helt op ad Trappen til 1. Sal af Lavsbrødre, hver med et Dannebrogflag i Haanden, og Baadmandspibe og Kommandoraab, hvergang en af Gæsterne kom. Lavet hentede selv de 10 raske Veteraner,

og øverst paa Trappen tog Bestyrelsen imod disse, samt Landsforeningens Formand, Admiral *C. Carstensen*, Lokalafdelingens Formand, Grosserer *Vald. Schou* m. fl. — Til Tonerne af Læringshjemmets skolede Orkester under Ledelse af Musikdirektør *Nordgren*, gik man straks ind til det foraarsspyntede Aftensbord i den store Sal; ikke mindre end ca. 80 Lavsbrødre havde her givet Møde! Lavets Formand, *I. Grønvold*, bød straks „Velkommen“ til alle, særlig Veteranerne, efter at Flaget var hejst paa det dekorative Flagspil og Kongesangen sunget. — Derefter fik *J. Schultz* Ordet og berettede i en smuk, versificeret Tale om 9. Maj 1864, og anslog herigennem Stemningen blandt os alle ved Bordene; han endte med et ypperligt motiveret Leve for Heltene fra Helgoland.

Skibskosten, der den Aften bestod af forløren Skildpadde m. m., blev nu budt om, og lidt efter motiverede Formanden ganske kort et Leve for H. M. Kongen. Admiralen talte smukt for Veteranerne; det var et smukt Sammentræf, at samme Dag var Mindesmærket for Verdenskrigens forliste, danske Søfolk afsløret paa Langelinie og Mindetavlen over dem i Holmens Kirke.

Paa Veteranernes Vegne takkede Krigsassessor *P. Lund* for alt, hvad „de yngre Aargange“ nu gjorde for de ældre, og han kom lidt ind paa de forskellige Foreteelser under Kampen; bl. a. omtalte han det Telegram om Vaabenstilstanden, der „heldigvis kom en halv Dag for sent; derved naaede man at faa den Oplevelse med!“

En smuk Sang til Veteranerne af *Rich. Jensen* blev nu afsunget, og derpaa udtalte Grosserer *Schou* Afdelingens Tak, fordi Lavet „havde taget den Sag op, at fejre i kammeratligt Lag vore gamle Veteraner, noget, der meget vanskeligt kunde arrangeres af Lokalafdelingen“, og motiverede et smukt Leve for Skyttelavet. —

Lavets Slagsang blev nu sunget, og derpaa talte *Rich. Jensen* om „alt det rigtige — det, der er det bedste i vort Folk“, og gik derfra over til at udbringe et Leve for Admiralen som Incarnationen af alt dette.

Admiralens „Tak, Richard,“ kom prompte efterfulgt af et Leve for vort kære, gamle Flag, hvorpaa *Kalkervip* sang: „Der er ingenting, der maner — —“.

Kaffen blev indtaget i Lokalerne ved Siden af; her blev hurtigt dannet hyggelige smaa „Bakker“, og den med de 10 gamle Gutter var ikke den mindst livlige; der var jo mange Minder at drøfte ved Cognac'en og Cigaren!

Baade Krigsassessoren og en anden gammel Veteran, fhv. Fyrassistent *Jacobsen*, gav nu gamle Viser til bedste, skiftevis med Lavets egne Solosangere, indtil der blev pebet „Ind til Punsch“. *Schultz* fremsagde smukt afd. Kanonér *Bachmanns* Digt til „de gamle Fregatter“, en af Gæsterne, Kaptajn *Jensen*, Kallundborg, samt Admiralen m. fl. gav hver raske Historier og gamle Minder til bedste, og Tiden løb kun altfor rask i det hyggelige Samvær; allerede før Hundevagten vilde de fleste af Veteranerne hjem for at komme til Køjs, lykkelige for den festlige Aften, Lavet havde beredt dem. —

HORSENS-AFDELINGEN

afholdt Lørdag den 12. Maj sin Helgolandsfest i Haandværker- og Industriforeningens Lokaler og havde dertil indbudt Officerer og Mandskab fra Undervandsbaadsflotillen og det nye Værkstedskib „*Henrik Gerner*“, som besøgte Horsens.

Efter at Flaget var hejst med sædvanlig Honnør, blev der pebet til Kaffebordet, og efter at Gæsterne og Foreningens Medlemmer med Damer var bænkedede, bød Formanden for Arrangementsudvalget, Inspektør *Jensen* velkommen og gav Ordet til Formanden, Blikkenslager *Nissen*, der mindedes Dagen og de Mænd, som paa Slagdagen satte Livet i Vove, og var med til at bringe Sejren hjem; han adresserede sin Tak til den tilstedeværende Veteran, vort Æresmedlem, fhv. Rorsbetjent *Poulsen*. Maskinmester *Bach* talte smukt for Konge og Fædreland, og efter 9 rungende Hurraer talte Kasserer *Høy*

for Flaget og Fabrikant *Janus Jørgensen* for Gæsterne. Chefen for Undervandsbaadsflotillen, Orlogskaptajn *Wolfhagen*, takkede og udbragte en Skaal for Horsens Marineforening. Ved Bordet, som var festlig smykket, blev afsunget forskellige til Dagen forfattede Sange, og det vakte vild Jubel, da Posten kom ombord og flere muntre Breve blev oplæste. Efter at Overportør *Spring* havde talt muntert for Damerne og til Slut med sædvanlig Rutine havde underholdt Selskabet med en munter Historie i jydsk Mundart, hævdedes Bordet, og der blev pebet til Dans paa Dækket. Saavel Officererne som Mandskabet tog livlig Del i Dansen. En stor Del Medlemmer fortsatte det behagelige Samvær med Gæsterne endnu en Tid efter Dansen. Orlogskaptajn *Wolfhagen* og Kaptajn *Maegaard* inviterede Medlemmerne med Damer til næste Dag at bese Skibene, og mange benyttede sig af Invitationen og fulgte med Interesse de Oplysninger, som blev meddelt om Undervandsbaadene.

Det er vanskeligt i disse Tider at samle Medlemmerne til en Fest; det viser sig, naar der er Marinere i Farvandet, saa vaagner Interessen, og de gamle, glade Minder kommer frem fra den Gang, man selv havde Landlov.

SENDEMANDSMØDET OG 15-AARS STIFTELSESFESTEN DEN 13. MAJ 1928

Nu, da Dagen er vel overstaaet for Værterne, — og dette tør man vel uden falsk Beskedenhed sige, — kan man med stor Glæde notere, at stort bedre Forløb, end den fik, kunde man ikke godt ønske. Vejret var godt, Gæsterne i udmærket Højde, da Dagens Program indlededes med Foreningens Frokost for Sendemændene i Tivolis Koncertsals elegante Restaurant, hvor Direktør *Frits Svensson* havde foretaget et stort Arrangement for at gøre alt saa smukt og festligt som muligt. Og meget hurtigt fandt alle Sendemændene Plads ved Familiebordene, sammenrystede som om det var en gammel Skibsbesætning, der havde Landlov in pleno. København-Afdelingens Formand bød alle hjertelig Velkommen til Kongens By, og derefter hejstes Flaget, hvorpaa ca. 200 kraftige Stemmer lod „Kong Christian“ tone.

Medens man derpaa lod Maden vederfares Retfærdighed, underholdtes man af Lærlinge-Plejehjemmets fortræffelige, store Orkester af unge Mænd, der havde Plads ude i Salens Loggia, og hvis Præstationer vakte megen Beundring og Paa-skønnelse. Ved Kaffen gaves der forskellige Oplysninger vedrørende Dagens videre Forløb, og efter et Par Timers Forløb brød man op med en hjertelig Tak til Direktør *Svensson* for den vellykkede Indledning til Dagens mere alvorlige Del, — Sendemandsmødet i Studenterforeningens lille Sal Kl. 2.

Kun ganske faa af Foreningens 43 Kredse havde ikke kunnet give Møde, da Hoved-Generalforsamlingen indlededes Kl. 2, og Salen var fuld til sidste Plads. Hovedforeningens Formand, Admiral *C. Carstensen*, indledede med fra Talerstolen at byde alle hjertelig Velkommen, idet han udtalte sin Glæde over iaar at kunne se Sendemændene her i København, hvor vi haabede at kunne gengælde noget af den Gæstfrihed og Hjertelighed, der var vist Sendemændene ude i Provinserne ved de store Aarsstævner. Admiralen foreslog til Dirigent Major, Kammerjunker *Lindholm*, der valgtes med Akklamation og derefter overtog dette Hverv, som han paa udmærket Maade røgtede under Forhandlingerne, der fra først til sidst forløb paa den smukke og saglige Maade, der stedse har været Skik indenfor Marineforeningen.

Admiral *Carstensen* aflagde Aarsberetningen og dvælede ogsaa ved de 15 Aar, der nu var tilbagelagte under støt og stadig Vækst saaledes, at Foreningen trods vanskelige Krigsaar og endnu sværere Aar efter denne nu stod med et Medlemsantal paa 6000 — og alle Tegn viste hen imod, at en stor Mark endnu var at dyrke for vore Formaal og vore

Samlingstanker i de Aar som kommer. Beretningen modtoges med stærkt Bifald. Det smukke Aarsregnskab aflagdes af Hovedforeningens Kasserer, Bankkasserer *Nath*, der ogsaa høstede megen Tak for sin dygtige Ledelse af Finanserne, og ikke mindre Tak høstede Sekretæren, Direktør *Preben Buchtrup* for den udmærkede Maade, hvorpaa han som Redaktionsudvalgets sagkyndige Medlem og gennem et meget stort Arbejde havde formaaet at lede vort Medlemsblads økonomiske Forhold ind i mere smult Vande end Tilfældet havde været gennem mange Aar. For dette for Foreningen saa betydningsfulde Resultat bragte Formanden Direktør *Buchtrup* en velfortjent Tak under Sendemændenes kraftige Bifald.

Ved Bestyrelsesvalget genvalgtes samtlige Bestyrelsesmedlemmer med Akklamation. Den af Havneassistent *Jensen* foreslaaede blaa Stander til Brug for Medlemmer, der ejer Fartøj, eller til Anvendelse efter et Reglement, der er under Udarbejdelse nu, vakte megen Glæde, og Standeren kan herefter betragtes som et Faktum. Nærmere herom vil senere fremkomme her i Bladet.

Efter at Formanden havde rettet en Tak til Dirigenten, hævdes Generalforsamlingen.

Stiftelsesfesten Kl. 6 havde atter fyldt den mindre Sål til sidste Plads. Efter at Bestyrelsen ved Indgangen havde modtaget Ærespræsidenten, *H. K. Højhed Prins Valdemar*, der ledsagedes af Exellencen, Viceadmiral *Evers* og Foreningens Æresmedlem og tidligere Formand, Kommandør *Maegaard* samt Marineministeriets Direktør, Admiral *H. Rechnitzer*, førtes *H. K. Højhed*, hilst af kraftige Haandklap, til Ærespladsen.

Flaget hejstes med Honnør og efterfulgtes af „Kong Christian“, hvorpaa Formanden, Admiral *Carstensen*, besteg Talerstolen og bød Velkommen. I en udmærket Tale, der særlig henvendte sig til den tilstedeværende Ærespræsident, hvem han takkede for den Ære, han idag viste Foreningen ved sin Nærværelse, mindedes Admiralen *Hans Majestæt Kongen*, der befandt sig paa Rejsen til Finland, og til hvem vi sendte vor Hyldest; han talte derefter kraftigt og smukt om vort gamle Land for sluttelig at udbringe et nifoldigt Leve for Fædrelandet. Talen fulgtes af „Der er et yndigt Land“, og derpaa talte Formanden for Aalborg-Afdelingen, Konsul *Im. Stuhr*, meget smukt for Flaget som Symbolet paa os og vort, og vendte sig i denne Tale særlig til den tilstedeværende Æresgæst, Digteren *Awel Juul*, der som ingen anden gennem sine Digte fra Havet og mest af alt gennem sin Flagsang, der nu er Fædrelandssang paa alles Læber, havde vakt Folkets Kærlighed til Dannebrog. Det hørtes paa den efter Talen følgende Flagsang, at dette var talt ud af alles Hjerter.

Admiral *Carstensen* holdt derpaa en ypperlig Tale om og for Marineforeningen, omtalte de Mænd, der havde nedlagt et fortjenstfuldt Arbejde i dens Start og dens lykkelige Trivsel og Fremgang, og med en Sang af Arkitekt *Marston*, der paa en smuk Maade sluttede sig til Admiralens Tale, afsluttedes Højtideligheden, hvorpaa man begav sig med Ærespræsidenten i Spidsen op til Festmiddagen i den store Sal, hvor 250 Kuverter ventede langs de med Flag festligt smykkede Borde. Her vekslede Taler og Sange paa den fornøjeligste Maade, og Stemningen var den bedst mulige, ikke mindst efter to fortræffelige Taler af *H. K. Højhed Prins Valdemar*, der paa sin jævne og ligefremme Maade takkede for Indbydelsen til at overvære Stiftelsesfesten og talte om sine mange lykkelige Minder i Marinen, blandt hvis Mænd han var glad ved at være. Talerne hilstes med stærkt Bifald, og efter Middagen hilste Ærespræsidenten paa mange af sine tidligere underordnede og forhenværende Skibskammerater. Da Prinsen sluttelig forlod Salen for at tage bort, dannede de gamle Marinere Spalier ned ad Trapperne og hilste ham med Bifald. Og saa drog Forsamlingen til Tivoli, hvor denne i alle Henseender smukke og vellykkede Dag sluttede i kammeratligt Samvær rundt om i Havens Restauranter.

VALDEMARS DAGEN DEN 15. JUNI

Vi henleder vore Medlemmers Opmærksomhed paa Danmarks-Samfundets Flagsalg paa Valdemarsdagen den 15. Juni, og opfordrer alle indtrængende til at købe det smukke Splitflag og bære det paa denne Nationaldag. Ikke blot gør man derved sin Skyldighed som dansk Mand og Kvinde, men de smukke nationale Formaal, som støttes derved, giver vi en Haandsrækning, som ingen bør forsømme.

DEKORATION

Veteran, Husmand *Niels Peter Jensen Mark*, Nibe, er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Ved en smuk Højtidelighed i Veteranens Hjem udenfor Nibe, ved hvilken Aalborg-Afdelingens Bestyrelse og Politifuldmægtig *Højris* fra Nibe m. fl. var tilstede, overakte Konsul *Stuhr* Veteranen Hæderstegnet, og Politifuldmægtigen bragte ham Hilsen og Lykønskning fra Politimesteren.

FRA BORNHOLM-AFDELINGEN

Fra en kendt Borger i Rønne har Redaktionen modtaget nedenstaaende med Anmodning om Optagelse:

Da København i sin Tid begyndte at starte Marineforeninger i de forskellige Byer, var det sikkert nærmest med Tanken om herigennem at skabe et Sammenhold imellem de gamle Marinere, for at de ved Fester og paa forskellige Mindedage kunde komme sammen og drøfte og opfriske Minder om gamle Tider, samt virke for Udbredelse af Interesse for og Forstaaelse af vort Søværn og Søfart.

Ved siden af dette mere muntre Foreningsliv har det ved mange Lejligheder vist sig, at alvorlige, ja tragiske Begivenheder kan føre Kammeraterne sammen, og det er da dobbelt glædeligt, at Marineforeningens Medlemmer ogsaa her viser et Sammenhold, som sikkert kun faa Foreninger.

Her paa Bornholm har vi jo i den senere Tid været paa meget nært Hold af en meget sørgelig Hændelse, nemlig M/S „Bob“ af Oslo's Forlis i Østersøen, hvor 13 raske Sømænd har mistet Livet, og af hvilke til Dato 7 er indkommet som Lig til de bornholmske Havne, de 6 drivende i Redningskranse og den 7. liggende paa Bunden af en vandfyldt Redningsbaad.

Her tog Marineforeningen, under Ledelse af vor stoute Formand, Overstatsbetjent *Nielsen*, straks Affære, og de to Begravelser her i Rønne (1 Fællesgrav til 2 og 1 til 4) samt en Bisættelse i Svaneke (Hjemsendelse til Drammen) foregik

under saa smukke Former, at det maa være til stor Lindring og Trøst for de efterladte gennem Bladene at læse derom.

Ikke alene var alle Skibene i Havnen samt alle Fiskerbaade flagsmykkede, men næsten hele Byen havde sine Flag oppe, Kisterne var dækket af et Væld af Kranse, hvoraf mange signerede, og der var ved alle tre Lejligheder mødt saa mange Mennesker, som aldrig før ved nogen Begravelse her i Rønne eller Svaneke.

Til at ordne alt dette ved Siden af sit daglige Arbejde kræves der en Mand med Hjertet paa rette Sted, en Mand, som selv har faret ude paa Havet og set lidt af hvert, og vi har her i Bornholms Marineforening faaet denne Mand i Overstatsbetjent *Nielsen*, som Formand for vor Forening. Selvfølgelig maa vi ikke glemme, at han har en Bestyrelse bag sig, men det er *ham*, som er Drivfjederen i det hele, og han er en Mand, som vilde være ganske uundværlig for Bornholms Marineforening. Et smukt Eksempel til Efterfølgelse.

FRA AALBORG-AFDELINGEN
DØDSFALD

Den 1. Maj jordedes paa Sebber Kirkegaard under stor Deltagelse den gamle Helgolandsveteran, Dbmd. og Æresmedlem af Aalborg Marineforening *Chr. Sandborg*.

Mødt var Marineforeningens Bestyrelse fra Aalborg, samt afdødes nærmeste Familie og mange fra Sebbesund for at følge den gamle Hædersmand til hans sidste Hvilested.

Baaren blev anbragt paa en Bil med Marineforeningens Flag forrest, og det store Følge satte sig i Bevægelse mod Sebber Kirkegaard. Den gamle Kirke var fyldt til sidste Plads, og efter at Kisten, der var hyllet i et Dannebrogssflag, og hvorpaa den afdødes Dannebrogskors laa, var stillet ved Alteret, holdt Pastor Breum en smuk og gribende Tale. Han mindedes den afdøde som en af dem, der i sine unge Dage, i Krigens trange Aar, havde været med til at væge for sit Land, og siden hen, da han kom hjem og paany optog sin Gerning, blev han en brav og dygtig Sømand og Fisker og en udmærket Familiefader.

Medens Marineforeningens Bestyrelse bar den afdøde ud af Kirken, sang Marineforeningens friske Sanger, *Louis Nielsen*, smukt og stemningsfuldt „Kirkeklokke, ej til til Hovedstæder“.

Efter Jordpaakastelsen bragte Marineforeningens Næstformand, Fabrikant *Kjær*, den afdøde en sidste Hilsen og Tak og udtalte et Ære være hans Minde; derpaa kippedes Splitflaget som en sidste Hilsen til *Chr. Sandborg*.

Skibsfører *Søren Junge*, der gennem Aarene har været den afdøde en trofast Støtte og Ven, indbød Deltagerne til Spisning i „Søpavillonen“. Inspektionsbetjent *A. Højfler* takkede *Søren Junge* for den gæstfri Modtagelse, og fordi han gennem de mange Aar havde været god ved gamle *Sandborg*, og Fabrikant *Kjær* takkede paa Marineforeningens Vegne.

Jylland.

SOPHUS E. JOHNSEN & Co.
SKIBSHANDEL, DRÅKENBERGHUS
 Telegramadresse: Sejus. Tlf. 2859, Riis Skov 157
 Medlem af Marineforeningen.
 Alt, som kan udføres fra Frilager.
 HAVNEGADE 32, AARHUS

Andreas Skaarup, Aarhus.
 Colonial- og Delikatesseforretning.
 Telefon 865, 866. Skolegade 29.
 Leverandør til Marinen.

BILER
 udlejes Dag og Nat.
 CHR. SØRRIG — TLF. 7.
 Medlem af Marineforeningen.
 Skagen.

Chr. Hyldahl Bagner.
 Lodsgade 4, Frederikshavn.
 Kolonial-Forretning.
 Specialitet: KAFFE
 Absolut 1. Kl. Varer til billigste Dagspriser.

Husk L. Rathjes
 Viktualieforretning og
 Paalægsforretning
 Torvet — Lemvig.
 Leverandør til den kgl. danske Marine.

O. P. Nitschke,
 St. Paulsgade 42. Aarhus. Tlf. 386
Kul, Koks, Brænde.
 Leverandør til Marinen.

P. Schou & Co.
 Skibshandlere.
 Frederikshavn. - Tlf. 12, Statstf. 17.
 Leverandør til Marinen.

P. SAXBERG
 Havnen. Skagen.
Skibsproviantering
 Leverandør til Marinen.

Svend Andersen, Havnen 3.
 Jens Andersens Eff. Horsens, Tlf. 446
 Slagter & Fedevareforretning.
 Leverandør til Marinen.

N. Buch, Karolinegade — — —
 Randers, — Tlf. 559.
 Kødudsalg og Pølsefabrik.
 Saltet & fersk Kød og Flæsk.
 Fars & Pølser. Leverandør til Marinen

Aalborg

Brdr. Mortensen
 Tlf. 3930. Gl. Gasværk, Aalborg. Tlf. 3930
 Alle Kedel-, Motor- og Maskinreparationer
 udføres hurtigt og solidt.

Aksel Reese, Café & Restauration
 Anbefales Medlemmer.
 Telf. 2630. Aalborg. Telf. 2631
 Nyhavnsgade 22.

„GRAND“, Jens Jensen,
 Torvet, Nørresundby. - Telefon 5090.
 Cigarer — Tobakker — Vine — Likører.

Import-Kompagniet, KAFFE, THE, KOLONIAL,
 CIGARER & TOBAKKER
 Salg til Private til en gros Priser. Største Lager. Billigste Priser.
 Ind ad Porten.
 Vesteraagade 13 eller Kattesundet 16, Aalborg. Telf. 546.
 Varerne bringes eller forsendes overalt.

LEO STORT SMAGFULDT UDVALG I GULD-
 OG SØLVVARER TIL SMAA PRISER.
GULDSMED TLF. 2786
 BAZARBYGNINGEN REBERBANSG. 7.

Valdemar Knigge
 Cigarer & Tobakker
 Skolegade 15, Aalborg
 Tlf. 2627.

Sig det med
 Blomster
 fra
Mimosa.
 Tlf. 551. Aalborg, Tlf. 551.

Man spiser sin FROKOST i
Kloster-Caféen
 (ved Slagterboderne)
 Bedste Madsted. Rigtig Mad til de rigtige Priser.
 Charles Frellsen, Aalborg, Tlf. 944
 (forhen Café Urban). Anbefales Medlemmerne.

Christoffer Larsen
 Sofiendalsvej 5, Aalborg.
 Tlf. 4747 (to Gange 47)
Autokørsel
 Reel Betjening.

Trikotage og Sengeudstyr.
Bertha Hupfeldt,
 Bispensgade 15. Aalborg. Tlf. 1274
 Leverandør til Lotteriet.

Eget Fabrikat. Eget Fabrikat.
Holger Olsen,
 Reberbanegade 23, Aalborg.
 Tlf. 5186.

„Rektor“ stor Kvalitetscigar..... 25
 „Pogen“ lille ” 15
 Manifesto bedste haandrullede Cigar
 med Havana 30
 En gros, en detail.

N. Normann Christensen,
 Østerbro 42, Aalborg, Tlf. 4646
 (Bazarbygningen).
 Anbefales d'Hr. Medlemmer.
1ste Kl.s Skrædderi.

Adolph Nielsen,
Frukt- & Grøntforretning,
 Søndergade 48, AALBORG
 Telf. 4877.

F. Overgaards
Protokol- & Bogbinderi
 Haandforyglder, Aagade 2.
 anbefaler sig med alt til
 Faget henhørende.

AAGE MILLING
 Kolonial — Delikatesser
 Vine — Tobakker.
 Østerbro 73, AALBORG
 (Bazarbygningen)
 Tlf. 5091.

Bogbinderiet
 Hjelmerstald 18 (fh. Frederikstørv 1)
 AALBORG — Telefon 729
 Alt til Faget henhørende udføres.

AKTIESELSKABET DET ØSTASIATISKE KOMPAGNI

(The East Asiatic Company, Limited)
KØBENHAVN — Filialer: BANGKOK og SINGAPORE

Egne Agenturer: Soerabaya, Shanghai, Hankow, Tsingtau, Tientsin, Dalny, Harbin, Vladivostock, Seattle, San Francisco, Valparaiso, Durban og Johannesburg.
Regelmæssig Rute paa Siam, Kina, Japan, Sydafrika, Australien, Java, Vestindien, Meksiko og Vestkysten af Nord- og Sydamerika.
Import til Europa af østasiatiske og andre oversøiske Produkter, Teak og andre Træsarter.
Eksport til oversøiske Pladser af europæiske Produkter. — **Skov- og Savmølle**drift i Siam.

Alle nærmere Oplysninger erholdes ved Henvendelse paa Kompagniets Hovedkontor, Holbergsgade 2, København K.

Mikael Pedersen

elektriske Lamper en gros.

København V.

Sønderborg.

V. Boulevard 36, Central 10824. St. Raadhusstræde 12, Telf. 368.
Leverandør til Marinen.

CHAMPAGNE

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Maj Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry.
Carte Blanche 1919 Brut.

Trifoliums Mælkeforsyning

Leverer altid prima velsma-
gende Mælk fra store

Mønstergaarde

som staar under Tilsyn af
Selskabets egne Dyrlæger.

Telefoner:
C. 9204, 9205 & 9232.

AKTIESELSKABET

C. OLESEN

MANUFATUR EN GROS OG FABRIKATION
DANSK PLYS OG MØBELSTOF-FABRIK I KASTRUP

ELEKTRISKE MOTORSIRENER

for Brand- og Taagesignal.

H. A. SCHEPELERS EFTF.

Tagensvej 41 - Tlf. 9552 - Kbhvn. L.

F. E. WEBER & SØNNER

Kgl. Hof Forgyldere

St. Kongensg. 36-38. Tlf. Palæ 826.

Forgylde Møbler - Spejle
Trælysekroner og Lampetter.
Specialitet: Indramning og Restaurering af
gamle Kobberstik og Malerier.

P. E. Ehrhardt
Stuedstræde 7
Tlf. 1793
Trukne Rør. U. T.
Randfittings samt
alle tekniske
Maskinartikler.

**FITTINGS
+ GF +**

Cigarer, Cigaretter og Vin,

M. PEIERSEN,

Gernersgade 5. - Tlf. Palæ 398.

NB. Lotterikollektion.

Emilius Hindsgaul,

Tlf. 13014 Havnegade 21. Tlf. 13014

Kartofler og Grøntsager en gros

Leverandør til den danske Marine.

Anbefaler sig til Marineforeningens
Medlemmer.

Forlang hos Deres
Købmand

Den fineste Spiseolie

ATKA OLIE

Asiatisk The Compagni

Aktieselskab

A. C. REINHARDT

Hattefabrikant

St. Kongensgade 85. Tlf. Palæ 3720.

Silkehatte af eget Fabrikat.

Stort Lager af fineste eng. og Ital. Filthatte.
Stofhatte i stort Udvalg. Hatte afstrypes.

C. V. Petersen,

Bageri & Conditori,

St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

SCHUCANI & a Porta

Cafe & Restaurant

Ved Stranden 6

Telf. Cntr. 1015

Café Helmerhus,

Raadhuspladsen.

CHR. MESS. Aargang 1902.

TELEFONER:
Centr. 72 (10 Ledn.)
Statstelefon 13
Telegram-Adr.
HANSEN

KØBENHAVN

Amaliegade 35

C. K. HANSEN

DAMPSKIBSREDERI

Dampskibs-Ekspedition, Klarering. Havari-Agentur.

Befragtning. Køb og Salg af Damp- og Sejlskibe.

Korresponderende Reder for Dampskibsselskabet „Dannebrog“

Bunkerkul-Afd.

Telegram-Adresse. **Bunkerdepot**

KØBENHAVNS-BUNKERKUL-DEPOT

Prima Kvaliteter. Ingen Udgifter. Hurtig Ekspedition.

Vilh. Foss' Eftf.

VINHANDEL

Gl. Mønt 2 - Kbhvn. - Tlf. 840 - 11841.

Leverandør til Hs. Maj. Kongens Hof, Marinen, Københavns Raadhus, Københavns
Kommunes samtlige Hospitaler samt andre offentlige og private Institutioner.

Sjælland

Skraa og Snus,
Cigarer og Cigarillos.

Vilh. Langes Fabr.

Slagelse.

Th. Rasmussens Sønner,

Stats. 15. KORSØR Tlf. 106

Import af Kul & Kokes,
Korn & Foderstoffer.

Carl Christensen

Toldbodplads 2

Helsingør - Telf. 916

1. Kl. Wiener- og Franskbrødsbageri.

Leverandør til Marinen.

IMPORTKOMPAGNIET A/S.

Tlf. 33 & 34, - Kalundborg Stats. 13, - Telegr.-Adr.: Importico
IMPORT AF KUL, KORN OG FODERSTOFFER, SPC. LANGWITH
STORE OG NØDDEKUL TIL DAMP & HUSHOLDNINGSBRUG
Leverandør til Marinen.

Knud Hansen,

MASNEDSUND - Tlf. Vordingb. 90.

1. Kl. Kød- og Fedevareudsalg.

Lauritz Nielsen

Skibsproviantering.

Havnen. Frederikssund. Telf. 8.

Grundlagt 1884.

Leverandør til Marinen.

Niels Wulffs Enkes Eftf.

Kalundborg, Tlf. 345.

Skibsproviant og Stores

Leverandør til Marinen.

Chr. Norups Kødudsalg,

Skibbrogade 45. Kalundborg.

Telf. 141. Privat: Telf. 246.

Leverandør til Marinen.

Jul. Th. Petersen

Mønsterbageriet.

Torvet 30 - KØGE - Telf. 294.

Leverandør til Marinen.

Køge Fiskehus

Nørregade 8 Køge Telef. 375

Alle Slags fersk og røget Fisk

Leverandør til Marinen.

Jylland

Aktieselskabet Randers Rebslaaeri.

Hampetrosser, Manillatrosser, Kokostrosser,
Transmissionstouge' Staaltrosser etc.

Lager i Kbhvn: ANTON JENSEN, Strandgade 44.

Telefon 12 665.

